

411

5

¡ A LA RAMBLA!

Joguina en un acte
original y en vers
de
Joseph Verdi
música
de
Antoni Argallés

1881.

Personas.

Maria	criada
Maneta	id
Delfi	soldat
Sever	(ab gorra)
Bartomeu	(ab brusa)
Eurich	(Sempre)
Cego I	(etc)
Cego II	(etc)
Municipal	(etc)
Home I del llas	(etc)
Home II del llas	(etc)
Un noy	(etc)
Coro de donas	(criadas)
Coro d' homes	(barrejat)

Comparsas, criaturas, etc

Acte Unich .

[Lo teatro representa un tros de la Rambla
d'Estudis de Barcelona]

Escena I.

Maria, Marieta, coro de donas: y gent passant

* Cantant n.º 1

I

Coro. — Totas som bonas cuqueras
y tenim sal per sala'
la la la'

la la la'

I fem goig anant sencillas
sols portant un frabala'

la la la'

la la la'

[adelantantse]

M. y Mt — I quan sortim
denativet

— 2 —
aviat tenim

mes d'un gosset

J'a cada instant
fadrius y vells
nos van vidant

com als aucells

Gotas — Son gossets los que 'ns segueixen
que no tenen pi' del llàs

y avuy un y demà un'altra
van cayenthi a cada pas

Al estiu escotadetas

y ab mes ayre que un molí

li-li-li-li

al passà per allí hont regan

la canota fa deli'

li-li-li-li

Parlant

Mt. — Tu; aquell que sempre 'ns segueix

- 3 -

- M. — y fugí: si crech qu'és casat:
- Mt. — ¡Tols di'...? —
- M. — ¡No li veus un deix
aixís, com de noble usat...?
- Mt. — Si: de lance vols di' tu
- M. — No: per mi no te cap lance
- Mt. — Sempre es aquí passejant se
- M. — Per nosaltres: [ab tono]
- Mt. — ¡ay! ja ve':

22 Escena II

Ditas y Bartomeu.

- B. — Escolteu nenas hermosas
las que volien estimar
las que desitjen se esposas
que es una de aquellas cosas
que no las podien negar:
¡Que ho fa que aixís que veyen
un jove que 'us es simpátich

desseguida preguntem
si es solter y si sabem
qui es casat se 'us fa antipatic? [?]
¿Que va que si jo hi vocat
a alguna noya de aqui
desseguida ha preguntat
si jo era solte o casat
aixis que m'ha vist vemí?

¿Si algu li ha dit, a fe'
que ja cap amor li cause
si han dit que no soch solte
y a tot lo qu'ara dire
no'm donaria un sol aplanco?

¿Ja que tals antipacias
als casats? per cap raho
¿no volen pas quedar ties?

Donchs ab aquestas manias
es lo mes facil aixis:

Lo marit se 'l quedo a Seura
¿escolti vosté que rim [al publich]

que diu que? que no ho vol creure?
j dona! ja li fare' veure
molt aviat sabra' l' motiu.

Suposem que vich solté
y en casarme vull pensa
si veig que fan mal pasé
als que ~~son~~ casats, diré
j casca: no'm vull pas casá:
perque a' n' al mon tothom gosa
si las minyonas l'estiman
aixís com un se indispesa
(y ho sent mes que un altra cosa)
si las noyas se'n arriman
J'l solté sempre resolt
que las noyas no l'odien
en lloch de casarlo al vol
lo que fa es volgué estar sol
no mes perque l'estimen:
al casar ho heu de fe al revés,
al casat deuli abraçadas

perque aquell vos ha comprès
; si tothom com ell ho fés
temps ha que foreu casadas!

Quina culpa li heu de dar
si es casat ab una nena

y a' cap mes pot demorar?

; tant de ho's pogués casar
fins ab mes d'una dotzena!

Lo casat no es lo culpbat
qui ho diga es un carnestollas
la culpa es del que ha posat
la costum de ser casat

ab una dona y no ab moltes

I per casats, no hi ha mes,
heu de estimar als casats

y no tant a' n' als solts

puig reparareu després
que 'ls solts tots desayrats

tant sols per que 'ls estimeu
desseguida 's casaran

y aixís totas lograréu
 lo que sempre desitjéu
 y vos fa presumir tant
 Ja ho veuréu: creyeu las bonas
 advertencias que 'us he dat
 y ara no 'us penseu miryonas
 que així 'us ho digui en segonas
 perquè jo sigui caelat

Jo 'us ho dich per bona fi
 avans no 'us torneu maduras
 perquè jo; pobre de mi!
 no vech caelat mi padri:
 ja vech viudo y tuch criaturas

Totas: _____; Viudo!

[se'n van ab la ma al front]

80 = 102. Escena III.

Bartomeu y aviat Enrich

B. — ¿Creyéu? no's pot di
 la veritat en lo mor:
 pero jo no se com don

~~Si~~ un vuido es mes que fadrú!

Mes val no habé estudiat
la carrera del amor

perque no donan valor

als tituls d'antiquetat

Als militars es per'xo
que un galó se 'ls intercala
y aquí si d'antich fas gala
res de guanya cap galó

Encare pertó los que tens:

¡Vaya un art lo dels casats!

va al revés: los ben pagats

son sempre 'ls mes aprenents.

Cui sab l'ofici, es mes bó
perque per tot guanya mes,

aquí no: passa al revés

— no es fadrú! — es amo, milló!

Diuen — Oh, las criaturas —

bueno: es amo y te fadrins:

obras son amores; fins

l'adagi ho conta; son duras!

no hi volen entra: y de sobras
que ho venhen perque per tot
donan credit al que pot
ensenyar las sevas obras:

(Passa Enrich y li cauhen papers)
en aqui no: volen dar
la feyna, ara ves quin vici
ab un que no sab l'ofici
ni te un'obra que ensenyar.

Sense pensar-sehi un moment
la propietaria del cor
li entrega tot, sense por
de que ho fassi malament

Ah: lo qu'es fo al torna a neix
tota la vida fadri,

dona mes: y aixi que aixi
un torna a se per mereixe... [griantse]

¡¡Calla!! [veyent papers]

— ¡noy! bitllets de banc,
vint, quaranta, cent, cent deu [contant]

¡¡quina ganxa!! Bartomeu!

me'n vaig a emorsar de franch
jet can Justin! ja que 'm topa
jara'm voldran; ab dines
tot se cura: ja no s'es
viudo ni lleig: tot va en popa.

[se'n va per un costat y ve Eurich per altre]

Escena IV.

Eurich y gent passejant.

E. — ¡Pobre de mi! 'ls han plegat
mes enlla' encare 'ls tenia!

¡com evvejo la alegria
d'aquell que 'ls hagi trovat!!

[sempre buscant ancios]

Ay a casa! quins requits

¡Tot se aquell senyo que passa!

pero... ja hi preguntat massa

¡son ben perduts! ay! quins crits

[precipitat cull un paper de terra]

¡es un libret de fuma! [lo llenca]

ja anava a canta; alaluya!

tant ben plegadets que 'ls duya

ditxos mocadò y sua

[marcant d'hont se la tret y aicuyantse]

* No se perque me l'he hagut
de treure de la butxaca

tant distret; ay! ay la Paca
quin disgust; tot ho he perdut!

Com m'hi acostó ara: si m'obra
la Paca, vejam que dich....?

Si aixís com me digui Eurich
li hauré de di « soch en Pobre »

tots aquestos paperots
tant que trigam de fets treure
y aquells tothom los sab veure:
tots hi son pel mateix, tots:

Si tota la paperada
fossin com aquets de vint
prou veuriam mes sovint
la Rambla ben escombrada

Pero ara, corrompuda

y ab aquells aquest empenyo;

[corria per altre paper lo cull y l'Uensa]

l'anunci del malaguemo
ca! si bucco la perduda
no tinch bossa ni butxaca
que no me l'hagi mirat
vint y cinch cops; desgraciat!
j'ay la Paca!; ay la Paca!
[Se'n va desesperat mirant a terra]

Escena V.

Delfi (y gent passant)

* Cantant n.º 2

D. — Fem com qui's passeja
per no fer tant l'os
perque'l que s'espera
té molts miradors

A las nou tocadas
va di'jà hi seré
no pot trigar gayre
que ja deuenen se'

—
Va di' que duria
moedoret blau

que serà maqueta
tant que li escau
Semblera que tingui
tot lo cel devant
jo seré la lluna
que anirà voltant
Pero las nou
ja son ben bé
si triga molt
me'n aniré

Escena VI.

Delfi y Seve' (que ve' de avall.)
(Parlant)

D. _____ Pero las nou ja han tocat
y ella no ve'

S. _____ ola Delfi!

D. _____ ola Seve' 'hont vas per qui...?

S. _____ Vinch d'allà!

D. _____ Estàs colocat...?

S. _____ Ja veuràs no's pot dir blat

S'han d'informá: y he escullit
un que no hi estich remjit
com fa tothom:

D. ————— sí: avuy dia
ben mirat es tonteria
l'informe:

S. ————— Es lo que jo hi dit;
Jo com sabs, so un bon subjecte
cap engany ningú me 'l sab
trich bon cor y trich bon cap
que un cap gros sempre fa efecte:
a' tothom guardo 'l respecte:
generós, honrat, humil,
no hi romput cap plat, cap olla
y no hi fet may cap embrolla
ni a' ni al gos del agutsil.
Aixó dich cada vegada
que 'm preguntan qui soch jo
y 'm fan de contestació
que puch ser persona honrada:
pero 'm diuen, y m'enfada,

- Facci l'favor de deixarnos
ahont podèm anà a' informarnos
y després torni a' passar.
¿No'ls acabo de informar,

perque habem de molestarvos?

J'm fan - Be: vostè mateix
no es del cas ni està conforme
jouy carat! pel meu informe
citarié alguí que 'm coneix,
que em l'avisar y l'adverteix,
y es igual que dirho jo:
¿no trovas ara que això
es rahó molt convincent?

donchs no'ls puch donà entenenent
que l'informe es mal guio'

Jo m'admiro qu'ells se queixen
si'ls informo jo mateix
y 's fian d'un que 'm coneix
pero qu'ells re'l coneixen
y lo bo es que m'ho exigeixen
gent que jo no se qui son:

ells volen un home al mon
que 'ls diga qui esoh, y al fè
aquell los respon de mi,
pero; y d'ell qui 'ls ne respon?
Si qui'n respon s'anomena,
lo mateix que fassi aquell
un altre ho ha de fer d'ell:
y adoptat d'aquesta mena
vivrem fent tal cadena,
que per saber qui es un home
haurà de seguir la broma
del informe 'l mon en fès
fins a topare los primés
que s'váren menjar la poma.
Si un s'informa de qui son
la familia d'hont pertany
també ~~es~~ pot trová ab l'engany
perig del peccat que en lo mon
a'n'als pares correspon
yep pels fills ne fan encare
vet'aquí que 'ns trovem are

que han de creure geperut
fins al que te la virtut
de no du 'l gep de son pare

A casa som quatre, jo,
la mare 'l pare y 'l germà:
donchs cad 'hu te 'l seu pensá
com cad 'hu te sa afició

I si ells han de se 'l guio'
per pogner calificarne,
guiat pel pare han de tildarne
que m'agrada molt curmá;
guiat per la mare 'l resa
y pel germà l'atiparne.

I en res ho endavinarian
a mi 'm plau lo vestir be:
seguir modas si ho puch fé'
y aixó ells ho desprecian

Per 'xo la gent que s'hi guian
s'enganyan cada moment
cad 'hu tira pel seu vent
en las cuestions que tenim

y en tot lo que discutim
pensem sempre diferent

Parlem de casam y al torca
la fe' del que 'm convé a mi,
pel meu germa haig d'esculli
alguna que mengi forsa
que si en menjar no se reforsa
dona flaca no s'agromta:

la mare 'm diu - Noy ben Santa
que tinga fe' y un cor bo':
j diners! diu 'l pare y jo
la busco ben deganta

Quan ve 'l Diari, ningú
lo llegeix tot, pero si
que entre tots lo grem llegi'
tot quan hi ha penig cada un
llegeix lo seu, ben segú
que te idees salvadoras:
mon germa; estevet! llavoras
j Dinero! llegeix 'l pare:
jo las modas y la mare

sant del dia y quaranta horas.

Ademés jo, com la gent,
m'he informat d'algun mimpó
ab l'informe ha sigut bo
y ab los fet. lo mes d'olent
allavors ab l'escarment
al tornarhi ja cremat
no n'he pres y ho he encertat
y aixó m'ha fet de parex
que tot deu venir de ser
mes o menys afortunat.

tant es aixis que al llogu'
un pis meu, sense informarme,
una vehina va avisarme
que aquell solia estafa:
donchs ell sempre m'va pagu'
y ella que d'ell m'avisava
al cap de poch se'n anava
deixantme los fogons malmesos
quedantme a deure sis mesos
y un vidre que m'hi faltava.

J'en fi 'ls que deixan diners
y estafats s'han vist per varis,
mes de quatre propietaris
que may cobran los lloguers,
aquets marits y mullers
que's barallon y s'odian
y's pegan y's divorcian,
tots habian pres informes;
y tots estaban conformes
dels informes que'n tenian.

Donchs aixó diu clarament
que 'ls informes no serveixen
quan la gent se desconeixen
a la sort se va ab la gent:
sembla ho 'l qu'es mes dolent
y al revés per tot arreu
aquell qu'ho ensoprega es seu
y res mes que ab rics y grans.
Passa igual que als jochs de mans
qui mes mira, menos veu.....

D. — ¿I ara 'hont vas?

- S. — Faig mitja horeta
per un amic que ja triga
- D. — Per un amic o una amiga?
- S. — Be: una amiga!
- D. — Cui' aleta!
- S. — ¿Cui esperas tu?
- D. — La Marista?
- S. — ¿Cuiina?
- D. — ¡aquella del sarau
una d'alta del ull blau,
que està al Euseucho:
- S. — jembustero!
- D. — De debó: —
- S. — Si jo l'espero:
- D. — Pot se si.....?
- S. — ¡es qu'es salau!
- D. — ¡Pero be: que t'ho va di
o.....
- S. — si: ella:
- D. — ja es gracios:
a jo també:

S. — Donchs ja som dos:

D. — oh: vull dir que també a mi

S. — ; També 't va da' cita aquí?

D. — ; et la Rambla! ves hont es:

S. — oh; es molt llarga:

S. — Ja està entès

que va di' en aquest tros, home,

S. — Donchs, noy, si que farem broma
y aquell (B. que 's passeja)

D. — joh!

S. — Ja somos tres:

D. — Pot se si; quina fugada!

S. — Ja veig que aquesta sciorta

D. — Si hem de torna' la pilota

S. — Ja està dit; au! ja m'agrada

D. — Aném a da' una mirada

a' la plassa

S. — tens raho:

¿jints ---?

D. — Un per cada canto

S. — Just: y 'ne tornem á trova'

D. — ¡Cui la pugni arreplega'
investida que te crió' (se'n van)

Escena VII.

Cego I, Cego II, coro de donas y d'homes.

* Cantant n.º 3 (rotllo)

Cego II — Escolteu homes y donas

escolteu ab atenció'

lo romanço dels escandols

que han passat are de poch

C. I. — N'hom passat moltes de frescas

y de calentats y tot

d'ensa' que corren uns homes

ab un llas escorredo'

Coros.

Fots. — Coma mes temps passa

mes mals estem
per sol que fassi
no aicugarem

Tots. — etj no l'arroneis
cap ocasió
devant dels homes
del carretó

[Se'n poden dir de noves y si comue' lo coro ab altre
letra.] [La segona letra es per si comue' per
altres coplas]

Escena VIII.

Dits y municipal

M. — No's pot cantá a aquí la Rambla

C. I. — Com s'enten, no's pot cantá?

M. — Que no:

C. I. — Be hem pogut nosaltres?

M. — Be: donchs ara ho hem privat:

heu d'ana al mitj d'una plassa

C. I. — (Malviatge 'l municipal)

C. II. — Iero hombre aquet romaneso

M. — No estich per romanesos ja

C. I. — Aquets castellans nos venen a
a treure

M. — Soch català

y ja 'ls he dit que se'n vagin
me sembla que parlo clar

no ho manno jo, que m'ho manan.

C. II — Te raho': be es prou bon Jan:

C. I — Ans no'ns xafin la guitarra

Bonifaci don lo bras

j con la música a'otra parte!

j no'ls puch veure ni pentats

C. II — Jo tampoch: si tingués vista

no me 'ls miraria may

C. I — No t'arrosseis! [a' Cego!!]

C. II — No t'estiris:

avisis, si no fas lo pas!-----

[cogut se'n van y ab ells lo grupo de gent]

Escena IX.

La Maria sola

M. — ¡Quins homes! citan; no venen-----

lo mes bo es bo per butxi.

m' tenen paraula, es di

massa paraulas que tenen

pero no saben cumplir

no ha vingut, pero que tooni

pron me 'l treuré del devant

y fins del darrera 'hont van

perqui com un gos fent l'orni

y després; mico! truen!

Ja'm sentirá com m' esplico

no sab qu'es una mungona

y sobre tot sent tant muna

no necessita aquest mico

d'aquet maso que me 'l dona
Escena X.

Maria y Municipal

Mu. — Que está enfadada?

Mar. — ——— (¡qu'es bobo!)

no'n tiene oste' de fer nada

Mu. — Doch catalá!

Mar. — he: m' enfada

¡sab? al darre' full lo bovo.

Mu. — ¡Vol di l' últim?

Mar. — ——— si sempre

Mu. — gracias:

Mar. — donchs no hi ha de que'

Mu. — S'últim es mes que 'l primé

Mar. — Aném, vaja, estiga bo:

[La planta en sech y se entorna]

Escena XI.

Municipal sol.

M. — Ara ella está en la creencia
que ab aixó m'ha agraviat
y al contrari ben mirat
l'últim es la preferencia
¿ Qui haig de creure ab mon treball
al últim ajuntament
l'últim es primé s'enten
comensant pel capderall
Observant ho en tot se veu
que l'últim es lo important
y'l primé'l de menys preu
perque l'ase va al devant
Quan un es salté y fa broma
primé es mico despres is
"I casa al últim y es home
nes si no es, mes ventafós."

A la font, quantas vegadas
hauréu sentint esperant,
moços donas y criadas
ab los cantis y cridant
¿ Qui es l'últim? es a'di'
que per pogre' ser primé
lo important es sapigue'
qui es l'últim que ha de compli'
Es lley que ningú pot forsa
que la que vol ser primera
sempre té d'aná al darrera
de la última: per forsa.

Creixeu que 'us ho dich formal
l'últim es lo preferent
per la lley un testament
l'últim que 's fa es lo que val
Quan quinstan sabieu si'alguí
desitja se l'primé? no:

y; ay pobret! del que te l'heu;
l'últim número es lo bo'

I'ls números may enganyan
un zero al devant no es res
y'ls zeros últims com mes
cap al últim son, mes guanyan

Si'ls noys d'un collegi dectre
van a' passeja' alegroys
al devant hi van los noys
al últim de tot lo mestre.

Quan alguna junta está
en votació l' president
que ocupa l' lloch preferent
sempre es l'últim de votá'

I' si entre la colla 's mou
alguna discussió forta
frenta vint o trenta non
lo darré tanca la porta.

D'una cosa al dir quan val
- Be, vaja; al últim ditheu,
diguim l'últim, perquè l'pren
dit primé no es lo formal
Fot'hom temp d'una amistat
que un d'ells al últim dispenzi
y en lo poch se dispenzat
l'última base del tute
d'un quadro al oli 's valora
l'últim copet de pinsell
l'últim raig de sol 'l uell
un polítich l'última hora
l'últim repunt la que broda
per cobrá al últim y en fin
la polla l'última moda
que ve ab l'últim figurin
Un comich l'últim contracte
l'últim preu qui fa negossis

d'un gran ball l'apoteosis

d'un gran drama l'últim acte

J'en prova que te importencia
que ningú ha negat la gloria

que 'ns ha donat a la historia
l'últim dia de Sumavia

J si 'l parla clar s'estila
de las noyas que hi ha aquí

la que mes m'agrada a mi

seu allí a l'última fila [signant]

Escena III.

Municipal y Eurich

E. — (Fornatò a mira'es en va) [al municipal]

Dispense usted, pero he visto...

M. — Soch català, votolisto,

E. — Donchs li diré en català

M. — (No habeu vist cosa mes trista

en una ciutat condal

que feres municipal
un home catalanista)

E. — Si volia di' si ha vist
algun que cullís papés
d'aquí terra?

M. — No hi vist res:

¿ y pels papés está trist ?

E. — Bittlets de banc: (municipal fa un salt)

M. — Se banc diu ?

Toras d'ara son de banca

o vol que hi d'agí gent tan franca
pels diners ?

E. — vosté se'n riu

M. — No me'n rich: m'enteraré

pero jo no he vist tal aca

E. — ay la Paca, ay la Paca

[anant sen desesperant se.]

M. — Pero home busqui he: [municipal buscant feig]

Escena XIII.

Marita sola

Ma. — Ja hi voltat tota la plassa
ja hi comprat y no ha vingut
a veure si haurà vulgut
endossarme una carbassa
j' Homes! m'at soldats s'alcança
ja avuy la puntualitat
per l' amor es mal soldat
no compleix be la ordenansa
Jo mireu si ara podia
tocaba ab una corneta
llamada y tropa y rebreta
pot se compareixeria:
Com qu' ara ha tingut regarso
y hasta 'l romso al mati
s'escursará: pot se si
qu' ha sigut crestio d' un romso.

Me'n vaig perquè aquets soldats
nos fan perdre la soldada
¡ay! Delfi, un altre vegada
ja me'ls daràs tots plegats

[va per omarsen]

Escena XIV.

Marieta y Delfi

D. — Marieta

M. — estrafalari!

D. — Encare ho guesas a' di'?

M. — ¡el Majoral! ja's ven Delfi
qui'has sigut del ordinari

D. — No'm cremis que ja' ho estich

M. — Jo també un' hora que volto

D. — I ja no se com t' escolto

¡M' ho acaba de di' un amic!

M. — ¡Cue?

D. — Que m'has fet una broma

M. — Tu que 'm fas espera aquí

D. — I tu que 'm citas a 'mí
y dius igual a un altre home.

M. — et un altre? —

D. — Paja, en Seve'.

M. — En Seve'? qui ho ha dit?

D. — ell:

M. — T'empatollas un farsell

D. — No fassis aquest paper

M. — En Seve' es que 's vol seva'
y posarte seva

D. — no:

perque si 'm jiras això
creu que me la pagará

M. — T'ho juro!

D. — Donchs jo hi fet fart

que avans ja havia vingut

perque ab ell hem com vingut

d'anà un per cada part,
Per buscarte y ferten una
per la burla que asi 's creya

M. — j' l' embustero!

D. — oh: ja ho deya

jo entre mi que no ets tan bona

M. — Ni soch bona ni soch bona
t'estimo a tu y ningú mes
perque a mi 'ls bons artillers
m'agradan molt ab llutona

D. — Jo me la deixo per tu

M. — I jo per tu tot ho deixo

D. — Ja sabs tu que jo pateixo
mes per tu que per ningú.

Cantant n.º 4

M. — Jo no 't se' olvida' un hora
presant l'olla al foc ni res
per distreurem la remeno
y quan mes remeno, mes

D. — Jo en tu penso tot lo dia
des que 'm llevo estant de ja
per distreurem menys ronso

y es quan penso mes en tu.

- M. — So mi puch dormi' de dia
D. — So mi puch menjá de nit
M. — So't vull obri' 'l cor que estima
D. — So també 't vull obri' 'l pit
M. — So ja en tu m'arrimo
D. — ay jo també en tu
M. — ja sabs que t'estimo
D. — jo mes que ningú
M. — Per'xo m'entristeixo

Si tens de fugi'
So per tu pateixo
Si no pots veni'

Duo

Tots dos. — So ja en tu m'arrimo
etc. etc.

D. — Si meuy vaig a la guerra
que 'm sembla que m'hi veig
pensant en 'questa terra
allí en lo tiroteig
Mentres que la bala
fará aquell sin, sin
que a'n'al que assenyala

ja no 'l deixa viu
elles que ab ningú
pensare' en tu

M. — So si cuso algun dia
que 'm sembla que m'hi veig
la roba que podria
se pel primer bateig
Quan l'agulla passi
fent aquell rit rit
que a n'alli 'hont haspassi
ja quedi' cosit
elles que ab ningú
pensare' en tu.

Duo final

D. — Si may vaig a la guerra, etc.

M. — So si cuso algun dia... etc
Parlant

M. — Tes de serio que en Seve'
t'ha dit que jo...

D. — Ja t'ho juro:

M. — Quan jo 'l vegi t'asseguro
que 'm sentirá

D. ——— A mi també

M. ——— Un avall y l'altra amunt
hem de veure si el trovem
ara que tots dos estem
inspirats

D. ——— anemhi' al punt.

Se'n van y venen la cavalla etc

Escena IV.

Baldomero, Enrich, Home I, Home II, noys
municipal & a A la Rambla.

Noys ——— No t'estiris

devant d'un municipal

M. ——— A veure si pendrà mal
alguí.

B. ——— Pero be:

Home I. ——— retiris:

B. ——— Això no es la democràcia
ni llibertat que 's predica

M. ——— T'aghi allí y 'ls ho explica

B. ——— Pero aquest gos de Gràcia

M. ——— Baldament signés de Gràcia:

no es seu lo gos

B. ——— si sempre

- 21 -

- M. ———— Sonchs vagi al escurçadó
y reclàmil
- B. ———— Quina especie
de lley han puseat aquets...
- M. ———— Tingui compte que si insulta
haurà de pagar la multa
- B. ———— No hi fa res ja tinc biltlets
[los ensenya y curich de cor]
- E. ———— eh, son meus: municipal!
- B. ———— y ara aquet ¿ que vol voste'?
- Un noy. — jeto t'arronsis! ——— [als homes]
- E. ———— 'l paper
d'embolcia, tut, igual [a municipal]
- B. ———— j que crida?
- Un noy ———— eh! [municipal hi va]
- M. ———— a veure? ——— [a B]
- B. ———— que vol ———?
- M. ———— Los biltlets!
- B. ———— Be es prou astut
- M. ———— Aquet sempre 'ls ha perdut.
- B. ———— (j Malriatje 'l gos! que banyol!)
¿ I com sab que son aquets

B. ————— Fagi

allí a' enganya

M. ————— au, no fagi

tonterias; los bitllets

B. ————— No 'ls vull da' no m'insisteixi

M. ————— A ca' la ciutat...! [a' B.]

B. ————— Perque?

M. ————— Segueixi y vosté també [a' E.]

ja ho sabréu:

B. ————— Pero.....

M. ————— Segueixi:

[noys cridan y se'n van tots]

Escena XVIII.

Maria y Sever [Ja venen disputant]

S. ————— Tu ho ets, que m'hi has citat

y has dat cita a'n'en Delfi
per ferme una bromma a mi

M. ————— I dich qu'és fals

S. ————— M'ho ha jurat

M. ————— Donchs jo juro y contrajuro

S. ————— Tols di' que m'ha dit mentida

M. ————— Aixís no tringa mes vida

ja veus tu:

S. — Donchs t'asseguro
que'm costarà remeji' ab ell
perque jo no vull tals bromas

M. — Jo tampoch

S. — — — — — aiadé no es d'homes

j si ara l'trovés, voto a'n'ell!

M. — Jo li hi viet que foya 'l bobo
per la plassa fa un ratet
vaig a compra' un rathinet
no't moguis: veuràs si 'l trovo

Escena XVIII.

— Sever sol —

★

Cantant n.º 5

S. — Et fe aquesta partida
no ho creya de'n Delfi
y tant be que'm fingia
quan m'ha trobat aquí
N'o se pas lo que hi guanyan
de fer tenir rahons
no entenck ab quina idea
ni ab quinas intencions

Ja tenen raho' ellas
que aruy hi ha molts ximplets
desseguida s'alaban
de ditos y de fetts

T mes de quatre cosas
de boca son tant sols
dels que ho fan tot de llengua
aruy ne corran molts.

Aquet es un d'aquestos
de boca es un alet
a' fe ja no 'l contava
capas de fe 'l que ha fet
A l'hora que ja 'l trovi
li dire molt cremat
Delfi 't dono las gracias
del fi que has treballat

Escena XIX.

Seue' y Delfi
Cantant

D. — Per mes que algu' m' ho deya
no creya que 'ls amichs
fessin aruy tant falsos

com ho ets tu per mi'

Volque' que jo m'enfadi
volquer dar-me fatichs:

ab la que tant estimo
volquer-me fer renyit'

Aixi no ho fan los homes
jo no 't contava aixis

Maymes no m'assaludis
des d'ara estem renyits

S. — Per mes que algu m'ho deya
no creya que 'ls amichs
ete, ete, ete.

no 'm miris ja
may mes la cara

D. — Ni contesti'
no 't vull ja ara

S. — Delfi, Delfi

D. — Seve, Seve,
no 'm dignis re
que tinc verit'
Duo

Tots dos — Per mes que algu m'ho deya
no 'm creya que 'ls amichs
ete, ete, ete.

Parlant

S. — Tencare gusas així
de fer burla al meu davant

D. — I tu gusas mentres tant

S. — a' fe' mes burla de mi
D. — Hí parlat ja' ella jo
Donchs fa poch que jo també

S. — y no't va cita' per ve
A tu no; embustero!

D. — no?

S. — vols fe broma y jo Delfi
avia' acabó la broma

D. — Jo l'acabo que si ets home

S. — Mes que tu!

D. — ; covart!

S. — a' mi? —

[s'agafan y ve municipal y ellas]

Escena XX.

(Dits municipal y Maria y Marieta
y gent sortint grups)

M. — ; Que es aixó

S. — ; covart!

D. — ximplet

S. ——— Surt a' fora
 Mt. ——— No, Delfi
 M. ——— No Sené:
 D. ——— Sa li pots di: [a' Mt]
 S. ——— Digaho ara! [sempalant Maria]
 D. ——— ¡Eue hahem fet!
           Si jo vull di aquesta
 S. ——— Jo
           donchs parlava per la meua
 D. ——— que tontos! cad' un ab la seva.....
 S. ——— Noy quina equivocació
 D. ——— Parlant y dantros catxetas
           no 'ns enteniam:
 M. ——— ay tal
 S. ——— ¡tocala! [encaisant]
 Mt. ——— ha sigut el mal
           de ser dugas Marietas

Escena XXI.

Dits, Baldomero, Eurich y coros y cegros.

B. ——— Pero jo hi ben esmorsat
 E. ——— abillo':
 D. ——— y tu maca? [a' ella]
 S. ——— y tu maca? [id]
 E. ——— Ay la Paca ay la Paca [alegre]

Cego I. — ¿Que hi ha? Heurich paga a' ell unipol

D. — Re:

M. — tot s'ha acabat

X Cantant n.º 6

Homes — En se l' hora d' ana a' plassa
si la Rambla es un gran lloch
lo-lo-lo-loch
com que hi passen tantas donas
es allí hont hi ha mes rahons
o no-no no no non.

Donas — en 'queix trosset
hi passa tot
lo bo y dolent
lo bo y milló

Tots — Fins hi passen aquells Homes
que 'ls hi cridan los xicots
no t'estiris no t'arrosseis
al devant del carretó.

X